

עיקרי מראי מקומות להל' נדה השולחן

סימן קפ"ג [מהי נדה ומהי זבה]

אשה שרואה טיפת דם – צריכה לישוב ז' נקיים

הקדמה לסי' קפג

כתב הלבוש (סימן קפג) – "הארכת קצת בסימן זה, יען כי הוא מקור ויסוד שעליו נבנו כל דיני הלכות נדה הנהוגים בזמן הזה".

1. ויקרא - פרק טו פס' יט-לג, פרק יח פס' יט, פרק כ פס' יח, פרק יב פס' א-ח.
2. נדה מ/א – המשנה "יוצא דופן" – "ובפחות מכן".
3. משניות נדה - פרק י משנה ח (עיי' שם בביאור קהתי, סיכום למחלוקת מהי נדה ומהי זבה). ובגמ' נדה ע"ב - משנה "הרואה יום אחד עשר".
4. נדה ע"ב – "איתמר עשירי" – "ואחד עשר יום שבין נדה לנדה הלכה למשה מסיני...".
[לזריזים - כדאי להמשיך עד סוף המסכת].
5. נדה ס"א - "אמר רב יוסף... אמר רב התקין רבי בשדות" – "אמר ר' זירא בנות ישראל".
[ובענין חומרת בנות ישראל - עיי' ברכות לא"א ד"ה "ת"ר אין עומדין להתפלל" - "יושבות עליה שבעה נקיים". וברבינו יונה שם (דף כ"א א מדפי הר"י) ד"ה "בנות ישראל", ד"ה "ואיכא למידק" וד"ה "שאפילו ראוות"].
6. נדה ס"ז - "א"ל רב פפא לרבא" – "לידי ספק", תוד"ה "אבל אמרו", ושם בתוספי הרא"ש.
[ועיי' שם בחידושי הרמב"ן, בחידושי הרשב"א ובחידושי הר"ן].
7. ר"ף - (שבועות דף ג"א בדפי הר"י) "ת"ר ואשה כי תהיה זבה" - "ותו לא חזיא שריא" (דף ד/א), ר"ן.
8. רא"ש – נדה פ"י סי' ו, בעיקר עד "תהא בנדתה כל ז'". ושם "וכיון דאימעוט רבנן" - "ותו לא חזיא שריא". [לזריזים - כדאי ללמוד את כל סי' ו].
9. רש"י - בערכין ח"א במשנה ד"ה "פתח", "אין פתח בטועה".
10. רמב"ם - הלכות איסור"ב פרק ו הל' א-יח, מגיד משנה הל' ד, הל' יג. רמב"ם פ"א הל' א-ד, מגיד משנה.
[ובענין חישוב ימי הנדה והזבה: עיי' במגיד משנה פ"ז הי"א-ה"י"ב ופ"ח סוף הל' ט, הי"א, הכ"ב. החתם סופר (נו"ד סי' קמג ד"ה "ויאמנס") - דחה את שיטת הרמב"ם. והחנות דעת (ביאורים ב) וערוך השולחן (סי' קפג סי' יב-כז) - ביארו את שיטת הרמב"ם].
11. בעה"נ לראב"ד - שער הספירה והבדיקה מתחילת השער (עמ' פט) - "וצריכה בדיקה להפסקה כתחלת זבה" (עמ' צא סוף הל' ב).

סימן קפ"ד – שצריך לפרוש מהאשה עונה קודם לוסתה

סע' א [האם בודקת את עצמה סמוך לתשמיש?]

1. נדה י"ב - "בעא מיניה רבי זירא" – "לבו נוקפו ופורש", תוס' ד"ה "בעי" וד"ה "לבו".
2. רא"ש - פרק ב סימן א --עד "ליבו נוקפו ופורש".
3. רמב"ם - הלכות איסור"ב פרק ד הל' טז, הראב"ד שם, הגהות מיימוניות אות כ.
4. טור - עד "הרי זו משובחת", שו"ע סע' א.

סע' ב, ט-י [חיוב פרישה סמוך לוסתה, יוצא לדרך]¹:

5. ויקרא ט"ו/א - עיי' רש"י וראב"ע, רבינו בחיי, מלבי"ם, משך חכמה.
6. נדה ס"ג - מהמשנה הראשונה "היתה למודה" – "קמ"ל אותה עונה".
7. שבועות י"ב - "ת"ר והזרתם" – "וכמה אמר רבה עונה".
8. יבמות ס"ב - "ואמר ריב"ל חייב אדם" – "לדבר מצוה מיטרידי", תוד"ה "חייב". ורא"ש שם פ"ו סי' י.
9. נדה ט"ז - "בעו מיניה מרב נחמן" – "מקור מקומו טהור הוא", תוד"ה "ורב נחמן".
10. רמב"ם - הל' איסורי ביאה פרק ד הל' יב-יג, מגיד משנה. ופרק ח הל' ג ושם בהגהות מיימוניות אות א.
11. רא"ש - נדה פרק א סי' א-ב.
21. בעה"נ לראב"ד – (שער תקון הוסתות עמ' כה סי' א הל' א-ג) "ראיתי לפרש" – "ואם בדקה ולא ראתה מותרת לשמש ביום", ובהשגות הר"ז"ה שם.
31. ת"ה לרשב"א – בית ז', שער ב בדיני הפרישה, דף ד/א, "פעמים שאדם צריך לפרוש" – "ואף רש"י ז"ל כן פירש שם וכן עיקר" (דף ה/א). ושם דף ח"א מתחילת שער ג עד "שמא נתעכב מעט האורח וביומו יבוא".
41. טור – עמ' ח, "ובשעת וסתה צריך לפרוש" – "או בפעם אחת" (עמ' י).
- ושם (עמ' יד), סע' ט, "ודוקא הני" – "שמא יבוא עליה" (סוף הסימן).
51. שו"ע - סע' ב, ט-י.

¹ בס"י קפד - יש דינים הנוגעים לדיני וסתות (כגון סע' ב רמ"א, סע' יא-יב), וניתן לעסוק בהם לעומק רק לאחר לימוד ס"י קפט. לכן מומלץ לאחר לימוד סימן קפט, לחזור לבירור דינים אלה כאן.

עיקרי מראי מקומות להלי' נדה השולחן

סע' ג – ו [קטנה זקנה, רואה בהנץ החמה, וסת שנמשך מספר ימים]:

61. **בעה"נ לראב"ד** - שער תקון וסתות (עמ' כו ס"י א הלי' ד) "והיכא דרגילה" -- "שעת הוסת בלבד" (עמ' כט סוף הלי' ה), ושם בהשגות הרז"ה. ובראב"ד שם (עמ' סב ס"י ג הלי' כה) "נשאר לנו לפרש וסתות" -- "כאשר כתבנו למעלה".
71. **ת"ה לרשב"א** - בית ז, שער ג הוסתות, דף ח/א, "דבר תורה" -- "בעזרת השם" (דף ח/ב).
81. **רא"ש** - נדה פרק ט ס"י ב (נדה ס"ב).
91. **טור** - (עמ' י) "וכתב הרשב"א" -- "ולזה הסכים אדוני אבי הרא"ש ז"ל" (עמ' יב).
02. **שו"ע** - סע' ג-ו.

סע' ז – ח [מעוברת ומינקת, הנחבאת במחבא]:

12. **נדה ז/א** - המשנה "ר' אליעזר אומר".
22. **נדה ח/ב** - "מעוברת משודע עוברת" - "בושה ואינה מקפדת" (ט/ב).
32. **נדה לח/ב** - מהמשנה "כל אחד עשר יום" - "שחרדה מסלקת את הדמים".
42. **נדה עא/א** - "בית שמאי אומרים" - "ביעותא מרפיא".
52. **רא"ש** - פרק א ס"י ד.
62. **בעה"נ לראב"ד** - שער תקון הוסתות (עמ' לה הלי' טז) "ואשה שהיא רואה" -- "בלא ראייה ובדיקה" (עמ' לו הלי' יז).
72. **ת"ה לרשב"א** - (בית ז דיני הוסתות שער ג דף יבא), "ועתה נבאר הזמנים" - וקיימא לן כר' יוסי ור"ש" (דף יבא).
82. **טור** - "ואם הגיע שעת וסתה בימי עיבורה" -- "שחרדה מסלקת דמים".
92. **שו"ע** - סע' ז-ח.

סע' יא – יב¹ [מתי צריך לשאול את אשתו אם מותרת לו?]

03. **נדה טו/א** - במשנה "כל הנשים" -- "ואין ספק מוציא" (ע"ב), תוד"ה "אפי' הגיע", וכן "אפי' ילדה".
13. **נדה יב/א** - "ת"ר חמרין ופועלין" -- "מחמירי אנפשיהו" (ע"ב), תוד"ה "בין ישנות".
23. **רמב"ם** - הלי' איסוי"ב פ"ד ה"ט, מגיד משנה, כסף משנה.
33. **ת"ה לרשב"א** - בדיני הוסתות שער ג דף טו/א - "ועתה נבאר מי שאין לה וסת קבוע", עד סוף השער.
43. **טור** - "הבא מן הדרך" עד סוף הסימן.
53. **שו"ע** - סע' יא-יב.